

Els falsos profetes

Des de la Butaca d'en Voltaire. PER L'HOMENOT DE LA PIPA

Il·lustració: Maria Picassó

Encetem un nou any, encallats econòmicament i políticament, no ens enganyem, en què un pilot de líders ens diuen, com als aeroports: «follow me». Un temps en què apareixen profetes salvadors, els uns parlant de la recuperació (que els ho expliquin als aturats, desnonats, retallats assalariament i afectats per la crisi) i els altres insistint en un canvi de model. És llavors que em ve al cap un antic acudit de l'època de grans profetes que, amb el pas dels anys, tampoc ho eren.

Diu que Déu, cansat de com anaven les coses a la terra, va convocar Gorbtxov, Clinton i Felipe González i els hi va dir: «la situació a la terra és un desastre. N'estic cansat, molt cansat, demà s'acaba el món. Jo el vaig crear i demà el finiquito. Vosaltres sou líders en els vostres estats, aneu i expliqueu-ho, i no valen protestes».

En Gorbtxov va convocar una roda de premsa i els hi va dir als soviètics: «Haig de comunicar-vos dues males notícies. La primera és que després de tants anys de comunisme, Déu existeix, he parlat amb Ell. I la segona és que demà és la fi del món».

En Clinton, amb la típica parafernàlia americana, convoca una roda de premsa i explica al poble americà: «Haig de comunicar una notícia bona i una de dolenta. La bona, tingueu fe, ciutadans: Déu existeix, he parlat amb ell. I la dolenta és que demà és la fi del món».

En Felipe González convoca les cadenes de TV, ràdio? i els hi explica: «Españoles, tengo dos buenas noticias. La primera, tenéis delante de vosotros al Enviado de Dios, así me lo ha comunicado, y la segunda es que mañana? mañana salimos de la crisis!».

Jo, per si de cas, al costat de la butaca, he fet un gran recapte de pipes, cigars i begudes destil·lades, no sigui cas que m'acabi creient tot allò que veig i escolto. Bon any 2015 i que Déu ens agafi confessats i penedits. I si sou catòlics, per sobre de tot, penedits.